

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ F. T., 2/ J. T.**, oboch bývajúcich v K., proti žalovanému **D. M.**, bývajúcemu v S., zastúpenému JUDr. I. F., advokátom so sídlom v M., **o obnovu konania sp.zn. 7 C 656/1998**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 10 C 71/2009, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. apríla 2010, sp.zn. 1 Co 3/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením zo 4. decembra 2009, č.k. 10 C 71/2009-31 zamietol návrh žalovaného na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 7 C 656/1998 vo veci náhrady škody vzniknutej v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej žalovaným. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na to, že žalovaný nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Košiciach uznesením z 29. apríla 2010, sp.zn. 1 Co 3/2010 rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Skonštatoval, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý predstavuje výnimku zo zásady záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatných a vykonateľných súdnych rozhodnutí a jeho výnimočnosť spočíva

predovšetkým v tom, že je prípustný len zo zákonom taxatívne vymedzených dôvodov, ktoré v tomto prípade neboli naplnené. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Rozhodnutie odvolacieho súdu, ako i rozhodnutie súdu prvého stupňa, napadol včas podaným dovolaním žalovaný, ktorý obe rozhodnutia žiadal zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že súdy vec nesprávne právne posúdili (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Žalobca 1/ a 2/ vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného uviedli, že žiadajú dovolanie žalovaného pre viaceré nedostatky zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), predovšetkým skúmal, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme uznesenia sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu

rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodit'.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom). Vady uvedené v tomto ustanovení žalovaný v dovolaní výslovne nenamietal a dovolací súd ani nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto nie je prípustné ani podľa § 237 O.s.p.

Pokiaľ ide o dôvod dovolania žalovaného spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., tento je možné preskúmať len v prípade, že dovolanie je prípustné, nakoľko tento, ak by aj bol daný, sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno uzavriet', že prípustnosť dovolania nie je daná ani podľa § 237 O.s.p., ani podľa § 239 O.s.p. dovolanie teda smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej

republiky ho preto podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 a § 224 ods. 1 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. decembra 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová